

Povestea „Miței Biciclista”

Eo minunată zi de 14 mai 1898. Căldura a trecut de 20 linii peste 0. Sprinten, la cei 23 de ani ai săi, ziaristul George Ranetti se îndrepta spre grădina „Cișmigiu”. E un loc unde se pot afla multe dar și unde se poate bea o bere rece în liniște. Dădu însă „bot în bot” cu caricaturistul Constantin Jiquidi. Se așezară la o masă, așteptând să ia comanda „garsonul”. Deodată Ranetti, ramase fără grai, de parcă ar fi văzut pe Necuratul:

– Costică, vezi și tu, ce văd și eu pe alee?

– A, da. E Mița Mihăiescu. Parcă tu n-o știi?

– De știut o știu, dar să o văd călare pe bicicletă, n-am crezut. E prea de tot. Nu-i fată serioasă. Ai mai văzut tu până acuma vreo femeie din București pe bicicletă? Asta face neamul femeiesc de răs!

Mița Mihăiescu? Era o adevărată frumusețe a capitalei. Își pierduseră capul după ea, personaje mari ale culturii românești, printre care pictorul N. Grigorescu trecut de 50 de ani, și chiar viitorul rege Ferdinand. Ba, mai mult, regele Manuel

al Portugaliei o ceruse în căsătorie. Ea însă l-a refuzat. Îl iubea la nebunie pe doctorul Minovici. Ranetti râvnea și el la fructul mult oprit. Și pentru că, strugurii erau cam acri, s-a hotărât să se răzbune.

La sfârșit de secol XIX, bicicleta era încă o curiozitate. De neînchipuit pentru concepția acelor ani era și o femeie pe bicicletă. Un singur articol i-a trebuit să-o facă praf pe domnișoara Mihăiescu: „Mița Biciclista”. În câteva zile, devenise subiect de discuție în tot Bucureștiul. Un reporter al timpului a înregistrat indignarea Miței Mihăiescu:

– „Știi cine m-a botezat Mița Biciclista? Porcul de Ranetti care se lua de toată lumea, nu l-ar mai răbda pământul!”

Prima bicicletă la Bacău, cu roata mare, „Lang”, era a fiului comandantului de pompieri și ar fi apărut după cum își amintea dr. A. Vraști, prin anii 1905–1906, iar biciclistul a făcut o cursă de la bariera fabricii „Letea”, până la Palatul Administrativ, vrând să-l vadă tot orașul. Deși, vestea despre „Mița Biciclista” ajunsese și la urechile băcăuanilor aceștia nu s-au sfiit să încalce o bicicletă. O biciclistă purta o rochie lungă, care evident o incomoda la pedalat, și „o bluză albă cu mânuci largi și o șapcă complicată, cu cerculețe și pene”.

Pentru început, cele mai multe biciclete sunt de proveniență germană, mărcile „Nauman”, „Dürkap”, „Brenabor”, „Mifa”, „Göricke”. Între cele două războaie, piața e inundată de mărcile

franceze „La Française”, „Diamant”, „Automata”, „I. B. Laurent”, „Peugeot”, „Alcyon”. Prin anii '60, își fac apariția celebrele biciclete „Carpați”. Erau așa de rare acestea, încât purtau număr de înmatriculare.

Mai târziu vor fi folosite pe scară largă, bicicletele speciale pentru femei.

Cât despre „Mița Biciclista”, ea rămâne doar o amintire, la care azi zâmbim cu înțelegere.